

Đã gần 20 năm nay, đảng CS Việt nam còn đảng gần bó với đảng CS Trung quốc. Sau khi biến cố Berlin sụp đổ, phe xã hội chủ nghĩa tan rã, rồi Liên bang Xô viết vỡ nát, đảng CS Liên xô biến mất, nhóm lãnh đạo CS Việt nam nghĩ rằng chỉ có con đường gần bó chặt với đảng CS Trung quốc mới giúp cho đảng CS Việt nam khỏi nguy cơ đổ vỡ.

Hội nhập luận rằng Trung quốc là nước có tốc độ tăng trưởng kinh tế cao và mới mẻ, cùng chung mặt chữ là XHCN, cùng chung mặt chữ thuyết Mác Lênin, cùng chung mặt chữ kêu gọi cải tạo Mất đảng, sắp đặt vào nhau như môi với răng, kết thân trong tình nghĩa anh em và đảng chí, cùng phát triển vững mạnh trong thế kỷ 21.

Nhưng khi bệnh viện cho đảng lái đi ngoi khỏi thân chết với Trung quốc cho rằng số phận hàng nghìn năm xa xưa của Trung hoa trên đất Việt nam là thuộc về quá khứ thời phong kiến, bây giờ là tình nghĩa anh em cách mạng bình đẳng, chỉ có lợi cho 2 bên. Nghe sao mà bùi tai, ngon lành.

20 năm trước, ngay trong hàng ngũ lãnh đạo, đã có những lời cảnh báo và can ngăn nghiêm khắc. Riêng phải luôn ghi nhớ, Trung quốc thời nào cũng có 2 mặt: dân tộc và bành trướng, riêng bài học năm 1979 còn sống sổi nóng hổi, lính Trung quốc hiếp dâm, đập vỡ đầu cũ già, vứt trẻ em xuống giếng sâu, tàn phá tan hoang 6 tỉnh phía Bắc.

Nhiều cán bộ, đảng viên hội ý cùng bàn bè quốc tế của Việt nam đã kêu lên lời cảnh báo: "Đó là con đường sai lầm; đó là con đường cùng quẫn; là gỏi tre cho ác (ác là con quỉ đen); con đường thua thiệt đến đường, con đường ô nhục, nhân dân ta không bao giờ chấp nhận!"

Từ năm 1991, sau đổi mới VII đảng CS Việt nam, Đảng Tiểu Bình, rồi Giang Trách Dân, rồi đến Hồ Cẩm Đào rất thích thú thấy các đàn em cộng sản Việt nam như dúi đầu vào thùng lồng lột bóc nhưng lại của mình, qua những tờ ngụy âm mưu của 16 chữ vàng: "láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, ổn định lâu dài, hướng tới tương lai" (!), còn thêm bóc lột vàng như nhím kim 4 tốt - tốt hời: "láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt" (!) do họ đưa ra và áp đặt.

Ít ai biết 16 chữ vàng như là 16 mặt xích bóc lột thép, 4 tốt như là 4 chiếc khóa để khóa chặt đảng CS Việt nam vào cỗ xe bành trướng của Bắc kinh.

Gần 20 năm, chúng ta năm tháng, bao nhiêu gặp gỡ qua lại, bao nhiêu cần cầu và ôm ấp, bày nhiều tuyên bố chung và hiệp ước, ký kết ... đã đưa rút ra luận rằng cái mặt quan hệ nước nước với nước nước, đảng lớn với đảng nhỏ, đối quốc với phiên thù của nó ra sao, nhu cầu ngót bùi hay cay đắng, lợi ích hay nhu cầu, đường mặt như gì cho đất nước và nhân dân?

*

Đã đến lúc phải tỉnh ngộ.

Phải tỉnh ngộ mặt lớn cho mãi mãi!

Nhưng hiệp ước và biên giới trên đất liền, trên biển và đánh cá chung trong Vịnh Bắc bộ là những hiệp ước bất bình đẳng, không biết bao nhiêu đất, biển, đảo, không biết có bao nhiêu là tài nguyên hội sản đã biến mất đổ vào tay thóc bành trướng. Bạn chỉ biết với đường biên giới trên biển không được công bố. Sụp đổ hèn dăng ký với Liên Hợp Quốc với "thăm dò để mở rộng" theo Luật biển Quốc tế - ngày 13-5-2009 - mà Việt nam vẫn biết đường vì sự quy thuận của nước dân anh.

Bắc kinh vẫn thóc hội cái thói thâm căn cố đế "đường chân lân đường đũa" và "đường voi đòi tiên".

Căn bản tham lam bành trướng của Bắc kinh là vô hạn độ; lòng tham đất, tham biển, tham đảo, tham đường hàng hải, tham tài nguyên dưới lòng biển của họ không bao giờ là đủ.

Ngay cả những cái gì là "những", giúp đỡ, hợp tác" của Bắc kinh cũng cần nhìn cho rõ, nhất là khi chúng là những cái bị tai hại cho nền kinh tế - tài chính và văn hoá nước ta. Mới đây, báo Nhân dân ở Hà Nội cùng báo Nhân dân Nhật báo Bắc kinh cùng đưa tin kim ngạch trao đổi giữa 2 nước năm 2008 lên đến 20 tỷ đôla (mức cao nhất, không nước nào bằng), năm 2010 sẽ lên 25 tỷ đôla, những thứ ra số buôn bán này các kẻ bất bình đáng và tự hỏi, vì Việt nam nhập siêu từ Trung quốc đến gấp hơn 3 lần so với xuất (nhập 15 tỷ và xuất 4,3 tỷ), chúng nói đến hàng lúa, hàng "nhái", hàng giả là khiêu khích, rồi rồi khiêu khích, không có cách gì bắt lỗi nó. Số thu của phiến đồ lỗi từ Trung quốc nhập vào Việt nam vượt xa số nhập từ Miến Điện, Lào và Cam-bốt cùng lắm. Cho đến tận các vùng Quảng Ninh bị đánh cướp đồ sang Trung quốc với số đáng lo ngại của bên "than thép" 2 bên biên giới cũng lên đến hơn 10 triệu tấn hai năm qua! Nó buôn ngỗng, lợn, buôn phở, buôn gái trinh, buôn trẻ em cho đến bất cứ cái gì đem sang Trung hoa bán ở Côn minh, Nam ninh, Quảng châu đã thành hơn một ngành kinh doanh ngổ mẩn phát đạt. Các nhà kinh tế, những kẻ Việt nam đồ đạc như không đồ đạc nói gì đến một thị trường, thị trường trong quan hệ với nước đàn anh, chúng nói một tí tít đồ, đúng theo kiểu "tít đồ phô ra, xù xa đồ ý tứ"; thốt ra trong miệng quan hệ với phía Việt nam thì tít đồ thì tít kếp, là những, chuộc lý do bất nh kinh tế, hàng phở, thịt, hàng đồ đạc, nhớt sữa và thịt nhím trùng, thu của bắc giới, thu của tây giới, tiền giới...

Đầu năm 2008, khi Trung quốc quy định đóng cửa hàng loạt gần một trăm mỏ khai thác bôxít ở Quảng Tây và Tây Xuyên do ô nhiễm môi trường nặng và nhu cầu bất hợp pháp cho con người, thì là Hội Công đoàn Nông dân Miền sang, giao cho việc sớm khai thác vùng bôxít tại Đak Nông và Lâm Đồng; cam kết này được ghi trên giấy trắng mực đen. Chúng ta thoả an tâm, sau đó Hội giới ở Nguyễn Tấn Dũng sang, bất hợp tác thu của bài, cam kết khoan bôxít Đak Nông, nhận việc của ngay 6 ngàn công nhân Tàu vào Tây nguyên để công khai, thúc đẩy mạnh ý đồ chiếm lĩnh này, vì Trung quốc đang đói nhôm, cần nhôm với khối lượng lớn để đóng góp tàu sân bay, tên lửa, tàu chiến, máy bay hiện đại, và tình đồ lỗi...

Bên trùm bành trướng người thợ có một xu thế phần bác việc khai thác bôxít khá mạnh mẽ giới khoa học, môi trường, văn hóa ở Việt nam, thì là nhóm Hội Công đoàn và Ôn Gia Bảo liên các phái viên liên tiếp sang để trấn an, quan văn Địch Bình Quốc đến quan võ tướng tướng Trần Bình Đức. Những phái viên này của nước lớn cũng lên mặt ta đây, đòi hỏi nó phải gấp đồ bất cứ trẻ trâu đình, trẻ con học là Nông dân Miền, Nguyễn Minh Triết và Nguyễn Tấn Dũng. Họ còn đòi Nguyễn Minh Triết, chúng ta chỉ nên công khai sớm thu xếp sang cho những người quốc không chấp nhận. Gần đây, theo cái thói "đồng đồng chân lân đồng đồ", Bắc kinh đi vào vũ đồng oai, đưa tuấn đồng đồng hóm, khu trục hóm vào vùng biển Hoàng Sa - Trường Sa, coi cả vùng Đông hải và Nam hải là "ao nhà", là vùng "lợn bò" của họ, coi mọi tàu đánh cá của nước khác trong vùng là bất hợp pháp, sua đầu mũi mũi dàn khoan và tàu chở dầu của Anh - British Petroleum, Mỹ - Exxon Mobil, Na uy ra khơi vùng này. Bắc kinh còn than phiền rằng cho đến nay Trung quốc đã tỏ ra nhún nhường quá(!), không khai thác được tài nguyên dầu, khí đốt và tài nguyên khác(!); họ lên gân, xúi hất phần mình với mọi tài nguyên trong vùng và răn đe thiên hạ không ai được đồng đồng vùng lãnh hải mệnh mệnh gọi là vùng "lợn bò" do họ tự ý ra.

Rõ ràng Trung quốc là đồng đồng cuốc khiêu khích kinh tế sâu rộng trên toàn thế giới để đi vào vũ đồng oai, lao vào thối kẻ khai thác tài nguyên sâu rộng, nhằm vượt lên thành siêu cường kinh tế - tài chính và quân sự.

Hoa kỳ đã mạnh mẽ bác bỏ mọi yêu sách của Trung quốc trong vùng biển quốc tế, nó từ chối thông thương phải được tôn trọng cho mọi nước, mọi sự tranh chấp phải giải quyết bằng thương lượng. Tàu nghiên cứu Impeccable bị tàu quân sự Trung quốc ngăn chặn, và nó từ chối làm nhiệm vụ, khi cần được tàu quân sự của Hoa kỳ đi hộ tống. Nhu cầu nhà bình luận quốc tế như xét rằng

chỉ có tôi ở bờ cõi Bắc kinh thề ra quá dài, đã bỏ tôi ở đảo Hoa kỳ chờ đợi ! Phải 5 hay 7 năm, cho đến 10 năm nữa, hai quân Trung quốc mới có thể sánh bằng 1/3 hai quân Mỹ hiện nay.

Trung quốc áp lực tôi tiếp, mệnh lệnh, có thể nói thô bạo và trịch thượng ngạo mạn Bắc kinh, nhóm lãnh đạo Hàn quốc cũng cảm thấy quá bất công và lép vế. Họ thấy hiện tượng cuối cùng đi xuống như chỉn thuốt mình công, để mong xoa dịu sự phẫn nộ của nhân dân, của một bộ phận trong đảng, trong quân đội, trong khối cựu binh sự, trong không ít trí thức và văn nghệ sĩ.

Đây chính là một đảng thái không bình thường, như cuối hợp của Ban thường trực Mặt trận Tổ quốc với bộ tư lệnh hai quân, tháng 2 vừa qua, để tiếp đến cả đảng lòng yêu nước, bạo lực vùng biên, để của Tổ quốc, xác định Hoàng Sa, Trường Sa là thuộc chủ quyền Việt nam tự xa xưa, sau khi họ bắt lên án là bán đất, bán biển ...

Ngày 17-3 gần đây, tôi một đảng thái không bình thường: một cuối hợp hội thảo với đề tài "Tranh chấp chủ quyền tại Biển Đông : lịch sử, địa chính trị và luật pháp quốc tế " do Hội viên Ngoại giao, thuộc bộ Ngoại giao tiếp xúc tại Hàn quốc. Nó khác thường là không có quan chức nào thuộc bộ ngoại giao tham dự.

Có 14 bài thuyết trình đưa mang danh nghĩa nhà nghiên cứu tự do, trong đó có 2 bài giới thiệu. Nội dung đáng chú ý nhất là : coi công hàm Phạm Văn Đồng ngày 14-9-1958 là vô giá trị đối với Hoàng Sa, Trường Sa, vì trước đó Hiệp định Geneva 1954 đã quy định lãnh thổ Nam và tuyến 17 là thuộc quyền cai quản của chính quyền Miền Nam ; đưa yêu cầu làm thành Luật chủ quyền của Việt nam tại Hoàng Sa và Trường Sa; đăng ký tham gia để của một riêng của Việt nam theo đúng Luật Biển trước khi họ tiến vào ngày 13-5-2009 tại...

Nhưng đảng tác động chủ như chỉn thuốt rồi rồi, mình công trên đây chủ nghĩa bộ chính trị 15 nhân vật để đoán phần thuộc thiên triu đã không thể chấp nhận một vàng để mãi mãi mình làm ngang ngược, - thường còn đi trước cả ý muốn của thường quốc, nay đã bước phải có tí chút can ngăn, vì cảm thấy khó khăn trên đe dọa i búa, các kẻ hiềm thù. Họ cũng muốn trở tình với thiên triu là xin hay thế thế, từ từ, rồi đâu sẽ có đây, ép quá mình e ngại vì c.

Giữa lúc căng thẳng, bộ tư, tiến lui đưa khó này, quan hệ bên ngoài với có với như là ng đưa, thân thiện giữa thiên triu và phiên thuộc, nhưng bên trong đang có nhu cầu gì ng co, mang để màu sắc quen thuộc : lôi kéo, mua chuộc, đe dọa và trừng phạt. Cẩn và lén lút, tu lúc. Những lúc càng được thế, ép mình hơn.

Bắc kinh đang ép Hàn quốc phải dành cho địa công ty quốc doanh CHALCO - Chinese Aluminium Corporation, phần trúng thầu béo bở như là Tây nguyên, dự trữ ALCOA của Mỹ và ALCAN của Canada.

Họ ép phải cho của tiếp công nhân Hoa lên đến 20 ngàn. Trung quốc trả giá cho 2 chuyến này 300 triệu đôla với trên không hoàn lại. Họ đã mua chính quyền của sự Đak Nông và Lâm Đồng.

Các cuối gặp cấp cao, phía VN phải như có tôi thuộc lòng 16 chữ vàng và 4 từ - Tổ Hào; và phải có lòng cam kết rõ : đưa hợp tác toàn diện giữa 2 nước anh em vào chiều sâu (!). Chiều sâu là lòng tham không đáy của nước để bành trướng.

Vì của họ, Trung quốc đang ép mình để họ như ngành điện, than, xi măng, phân đạm, các phần lớn ngành để đưa vào tay Trung quốc. Lòng thông lòng đây !

*

Nhưng tháng sắp đến sẽ là thời gian thử thách hiềm nghèo cho chủ đề toàn trị.

Nhóm lãnh đạo Hàn quốc đã cảm thấy thế trên đe dọa i búa. Họ bước phải giới thiệu phòng ngừa. Họ bước phải làm như đảng tác giả, nói với chủ quyền và lòng yêu nước. Nhưng họ chui quá sâu vào thông lòng bành trướng, cần phải câu, không như ra để của. Cần thôi thúc họ, cần cần như tình họ, nhất là cần như để khi đảng viên bình thường, các sự, đồng đội người còn có từ

cách và lòng tri.

Hãy có dám thông qua Luật về Chế độ quy định Hoàng Sa và Trường Sa, có dám cùng Hoa Kỳ và các nước Đông Nam Á cắt cái lưỡi bò bành trướng xu hướng phân Nam hay không? Hãy có dám mở hội nghị khoa học theo đúng nghĩa để thảo luận rành rẽ về "nên và không nên" khai thác bôxít không? Hãy có dám cho nên bỏ đăng ký kết thúc hạn - trước 13-5-2009, thẩm định địa điểm rừng cấm nước ta hay không? Hãy có hăm bắt sự ngu ngốc của Hoa đưa vào Tây nguyên hay không? Bởi chính trình diễn tại đã khinh thường bỏ ngoài tai những lời khuyên, can ngăn về phá nhà quặng cũ, xây nhà quặng mới, làm hại di tích lịch sử Cung điện Thăng long vô giá. Nay vấn đề như vậy? Hãy suy nghĩ thật kỹ.

*

Lúc này, mùa xuân - hè này là dịp hiếm có để toàn dân ta bày tỏ lòng căm nháo nghiêm khắc, lời khuyên răn chân thành cho bộ chính trị nắm vững quy định cai quản đất nước, rằng:

- hãy nhìn cho rõ tình hình; gần 20 năm phục vụ, Bộ chức là quá đủ, quá rõ rồi. Thế là bành trướng Địch Hán tham lam vô độ, không chịu nhượng bộ và chúng đâu. Chúng chuyên dìm "độc voi, đòi tiền", "độc độc chân, lân cận độc", rồi khinh bỉ các nhà cho những ai mở miệng chúng.

- hãy quyết đoán mặt trận, dứt khoát mặt trận, xây dựng nền tảng, đứng vững trên đôi chân dân tộc, kết chặt thành mặt trận, với chế độ dân chủ tiến bộ, đưa vào thi giãi dân chủ văn minh, đưa vào các nước bên Đông Nam Á, giữ quan hệ đúng mực, bình đẳng, quan hệ láng giềng tốt có đi có lại với Trung quốc.

Hãy mở ra mặt trận thảo luận rừng khộp về khai thác bôxít, và nhân đó về đứng lên để i ngoi, chế độ tiến mà chế độ, đứng vững trên đôi chân mình, gần bó với các nước dân chủ, tiến bộ, tôn trọng luật pháp, tôn trọng và lánh xa các chế độ độc đoán bóp nghẹt tự do, chà đạp luật pháp.
Paris 26-3-2009.